

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης](#)



Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Παρέδωκε τήν μακαρία του ψυχή στόν Κύριον, ὁ εὐγενής, ὁ πιστός, ὁ ταπεινόφρων, ὁ ἀφιερωμένος στήν θεία ἐντολή «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη», ὁ Ἀρχιερεύς Χριστοῦ, ὁ Μητροπολίτης Πισιδίας κυρός Σωτήριος (ὁ Τράμπας). Ὁ ἀοίδιμος ὑπῆρξε ικανότατος ποιμήν τῶν λογικῶν προβάτων πού ὁ Κύριος τοῦ ἐνεπιστεύθη καί ἀκατάβλητος ιεραποστολικός ἀνὴρ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ προσφορά του ἦταν λίαν καρποφόρος στήν Ἑλλάδα, στή Κορέα, στή Πισιδία.

Κυρίως τό ὄνομά του ταυτίστηκε μέ τήν Ἱεραποστολή στήν Ἄπω Ἀνατολή. Ἐκεῖ «ἀφῆκε καί τά ὀσᾶ του». Αὐτό καί τό ἔλεγε: «Θέλω νά ἀποθάνω στή Κορέα». Νά

σκεφθοῦμε τό γεγονός: Ἐφυγε ἀπό τήν Ἑλλάδα καί «ἐξῆλθε κηρυῖν Χριστόν» μακρὰ στήν ἄλλη ἄκρη τῆς γῆς.

Ἀλλά τό ὑπέροχο στόλισμα τοῦ κεκοιμημένου ἱεράρχου ἦταν τό ἥθος του. Κεκοσμημένος θεῖες ἀρετές ἔλαμπε «ἐν πᾶσι» καί τῷ ὄντι δυνάμεθα νά εἰπώμε ὅτι ὁ Πισιδίας Σωτήριος ἦταν καί εἶναι ἀγιασμένη μορφή τῆς Ἐκκλησίας μας. Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Κατωτέρω παραθέτουμε ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας μία ἐνδιαφέρουσα ἐπιστολή του ὅταν ὑπηρετοῦσε στόν Ἑλληνικό Στρατό τό ἔτος 1968 στό Διδυμότειχο, τήν ὁποία ἀπέστειλε στόν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Γυθείου καί Οἰτύλου Σωτήριο (τόν Κίτσο).

Διδυμότειχο 12-6-68.

Λεβερμιάτση

Ἐκκαρτέτμη διαβάτω καὶ εὐχαὶ καὶ
δια τὴν αὐτοῦ μεριμνῶν Λεβ δια τοῦ φρονέον
μοι.

Ἐχάθαμ καὶ ἐνὰ ἀνέμο δέμα προχθεῖς ἀπὸ
τὰς κυρίας τῶν θεορῶν Ἀ. Μιχαήλ καὶ Ἀ. Γεωργίου Γυθείου.
Τὸ αἶμα εἰς ἵδιος εἶναι τῶμα περὶ τοῦ, ἐνὶ ἑκάστῳ
καὶ εἶχε νυχτέμ, διὰ νὰ τὸ φρουρηθῶν ὡς ἐνὰ
ἀνέμο αὐτὸ ἐφρασεύθη νὰ μένη ἔργ, ἐν ἐκστρατεία.
Τοῦτο τὴν ἔρα αὐτὸ εἶχε γράψω τὰ πάντα ἔργ εἶναι
εὐκαρτέτμη ἀπὸ τὰ χεῖρα καὶ ἐμφανισαί ἔχουν διακοπὴ

Καὶ μία εὐκαρτέτμη ἐπιστολή. Τὰ εἶδη αὐτὸ μὲν
ἐστάσαν ἀπὸ τῶν Μαυριβοῦν τὰ ἐστάσαν ἐπὶ τῶμα
τῶν ἀντιπροσχηματάρχου καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν
ἐν Ἀλβανίᾳ εἶχε ἐπὶ ἀνταρσία τοῦ ποταμοῦ Ἑβρου.
Ἀλλὰς ἐὰν εἴη ἐπὶ προέχοντα ἀπὸ τῶν Μαυριβοῦν
Γυθείου καὶ ἐπὶ τὸ χεῖρ μου ἐν ἐργαζὲ κατενεμνη-
μένοι, καὶ νὰ ἤθελον νὰ με θρῶν, ἐδὲ ἐπὶ αὐτῶν, δὲν
νὰ με ἐφρασαν (διότι ἐν ἑκάστῳ πᾶν τὸ τῶμα τῶν
τὰ ἐστάσαν ἐπὶ αὐτῶν χεῖρ νὰ γένοιντο ἐπὶ κατὰ
γέται ἀπὸ αὐτοῦ. Βλέποντες ἐπὶ ἐπὶ αὐτῶν ὅσοι τὰ
ἐῖρα αὐτῶν. Ἐκκαρτέτμη διαβάτω καὶ εὐχαὶ.

Προσέχωρον, κατὰ τὸ Νέον ἔτος, νὰ εἶναι
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ πρῶτος ἐμφανισαί ἐπὶ ἐμφανισαί
ἐμφανισαί διὰ νὰ ἐμφανισαί τὸ ἔργον καὶ με ἐμφανισαί
ἐμφανισαί ἐπὶ ἐμφανισαί ἐπὶ ἐμφανισαί
Ἀσπ. Λεβερμιάτση